

Μάθημα/Τάξη:	Ν. Γλώσσα Γ' Γυμνασίου
Κεφάλαιο:	
Ονοματεπώνυμο Μαθητή:	
Ημερομηνία:	15/12/2018
Επιδιωκόμενος Στόχος:	

A. ΚΕΙΜΕΝΟ

Η πικρή γνωριμία με το ρατσισμό

Δεν είναι εύκολο να είναι κανείς **διαφορετικός**, ιδίως όταν είναι παιδί. Δεν υπάρχει **αμφιβολία** ότι η δική μου οικογένεια ήταν διαφορετική. Οι γονείς μου μιλούσαν λίγα αγγλικά και αυτά με μια βαριά ιταλική προφορά. Το στυλ της ζωής μας ήταν ολοφάνερα διαφορετικό, ένα μικρό κομμάτι Μεσογείου στις ακτές της Αμερικής. Τρώγαμε διαφορετικά εξωτικά φαγητά. Οι συζητήσεις μας ήταν πιο ζωντανές και οι φωνές μας λίγο πιο δυνατές. Οι κινήσεις μας πιο έντονες. Ο κόσμος, λοιπόν, στον οποίο ζούσαμε ήταν σίγουρα πιο ξένος.[...]

Δεν υπήρχε κανένας τρόπος να γλιτώσω από το επώδυνο στίγμα να είμαι Ιταλός και γιος του Τούλιο και της Ρόζας Μπουσκάλια, ακόμη και το όνομά μου έγινε πηγή στεναχώριας για μένα.

Ήταν συνηθισμένο εκείνο τον καιρό να μας κολλάνε τις ταμπέλες «μακαρονάς» και «μετανάστης». Ποτέ δεν ήμουν απολύτως σίγουρος για το τι σήμαιναν αυτές οι λέξεις, παρόλα αυτά ένιωθα το κεντρί τους. Πρωτόνισσα αυτόν τον πόνο μια μέρα καθώς έφευγα από το σχολείο. Βρέθηκα ξαφνικά περικυκλωμένος από μια ομάδα παιδιών που μου φώναζαν αυτά τα λόγια. «Βρωμομετανάστη», φώναζαν. Μου φάνηκε ότι πέρασε μια αιωνιότητα, ώσπου να απελευθερωθώ από τον κύκλο τους, αφού είχα φάει αρκετές κλοτσιές και μπουνιές.[...]

Μόλις έφτασα σπίτι κλειδώθηκα στο μπάνιο για να μη με δουν. [...]Τελικά ο πατέρας χτύπησε την πόρτα του μπάνιου και τον άφησα να μπει. «Τι συνέβη;», με ρώτησε. Του εξήγησα. Τελείωσα την ιστορία και περίμενα. «Εντάξει», είπε ήσυχα, «έγινε και αυτό. Σε βρήκαν και σένα οι άνθρωποι που μας πληγώνουν και μας κάνουν να κλαίμε. Δεν μας ξέρουν και όμως μας μισούν. Οι δειλοί, που κάνουν τους δυνατούς μόνο όταν είναι πολλοί και τα βάζουν μαζί μας, γιατί ξέρουν ότι είμαστε λίγοι και δεν είμαστε σε θέση να τους αντιμετωπίσουμε. Ξέρω ότι σε πλήγωσαν, αλλά αυτό που έγινε δεν είχε εσένα σαν στόχο. Εσύ απλώς έτυχε να βρίσκεσαι εκεί. Μπορούσε να συμβεί στον καθένα μας.»

«Μισώ που είμαι Ιταλός», του εξομολογήθηκα θυμωμένα, «θα ήθελα να είμαι ο,τιδήποτε άλλο!».

Ο πατέρας μου με κράτησε σφιχτά κι η φωνή του τώρα ήταν δυνατή κι απειλητική. « Να μη σε ξανακούσω να το λες αυτό ποτέ! Έπρεπε να είσαι περήφανος γι' αυτό που είσαι. Σκέψου λιγάκι ότι η Αμερική ανακαλύφθηκε και πήρε το όνομά της από έναν Ιταλό! Οι Ιταλοί κάνουν γλυκιά μουσική, τραγουδούν υπέροχα, ζωγραφίζουν τους ωραιότερους πίνακες, γράφουν αριστουργήματα και χτίζουν όμορφα κτήρια. Πώς μπορεί να μην είσαι περήφανος που είσαι Ιταλός; Και είσαι ακόμη πιο τυχερός γιατί είσαι και Αμερικανός».

«Όμως όλα αυτά δεν τα ξέρουν οι άλλοι», του αντιμίλησα, «θα προτιμούσα να είμαι σαν όλους τους άλλους».

«Ε λοιπόν, δεν είσαι! Ο θεός δεν θέλησε να μας κάνει όλους ίδιους. Μας έκανε διαφορετικούς, για να μπορεί ο καθένας να είναι ο εαυτός του. Ποτέ να μην φοβάσαι τις διαφορές. Η διαφορά είναι καλό. Θα σου άρεσε να είσαι σαν τα παιδιά που σ' έδειραν και σου φώναζαν αυτά τα πράγματα; Θα σου άρεσε να κάνεις τους άλλους να υποφέρουν και να κλαίνε; Δεν χαίρεσαι που διαφέρεις απ' αυτούς;». Θυμάμαι ότι το επιχείρημά του μου είχε φανεί πολύ δυνατό, αλλά έμεινα σιωπηλός.

«Λοιπόν, θα σου άρεσε;», επέμενε ο πατέρας μου, «θα ήθελες να είσαι σαν κι αυτούς που σε πλήγωσαν;»

«Όχι»

«Τότε σκούπισε τα μάτια σου και να είσαι περήφανος γι' αυτό που είσαι». [...] Βεβαίως ο πατέρας μου δεν έλυσε το πρόβλημα της μισαλλοδοξίας¹, εκείνο το ηλιόλουστο καλιφορνέζικο απόγευμα, αλλά κάτι στην εξήγησή του, στη δύναμη και στην αποφασιστικότητά του, συνέχισε πάντα να με βοηθά να δω τη μισαλλοδοξία και τις διακρίσεις όπως πραγματικά είναι: ένα καταφύγιο για την αδυναμία και την **άγνοια**. Την αποδοχή και την κατανόηση την περιμένουμε από τους δυνατούς.

Λεό Μπουσκάλια, «Ο πατέρας μου»

1. μισαλλοδοξία = εχθρότητα για κάθε αντίθετη άποψη, θεωρία και ιδίως ιδεολογία.

B. ΑΣΚΗΣΕΙΣ

1. α) Με ποιους διαφορετικούς τρόπους εκδηλώθηκε ο ρατσισμός των συμμαθητών σε βάρος του νεαρού μετανάστη; Ποιά η αντίδρασή του στην επιθετικότητα των συμμαθητών του;

(15 μονάδες)

2. Να αναγνωρίσετε το είδος και να δηλώσετε τον συντακτικό ρόλο των δευτερευουσών προτάσεων που σας δίνονται παρακάτω:

α. Ήταν συνηθισμένο να μας κολλάνε τις ταμπέλες «μακαρονάς» και «μετανάστης».

β. Ξέρουν ότι είμαστε λίγοι.

γ. Ποτέ δεν ήμουν σίγουρος τι σήμαιναν αυτές οι λέξεις.

δ. Θα ήθελες να είσαι σαν κι αυτούς που σε πλήγωσαν;

ε. Όποιος θέλει μπορεί να μείνει εδώ.

στ. Απάντησε στην ερώτησή της, αν η ρατσιστική συμπεριφορά είναι φυσιολογική.

(15 μονάδες)

3. Να μεταφέρετε σε πλάγιο λόγο το παρακάτω απόσπασμα του κειμένου :

« Μισώ που είμαι Ιταλός ... περήφανος που είσαι Ιταλός ; »

(15 μονάδες)

4. α) Να γράψετε από ένα αντίθετο για τις ακόλουθες λέξεις του κειμένου:
διαφορετικός, αμφιβολία, άγνοια

β) Να χρησιμοποιήσετε τις λέξεις πηγή και φωτιά με την κυριολεκτική και τη μεταφορική σημασία τους.

(15 μονάδες)

Γ. ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΛΟΓΟΥ

Στο σχολείο σας σημειώθηκε ένα περιστατικό λεκτικής και σωματικής βίας μαθητών σε βάρος αλλοδαπού συμμαθητή τους. Γράψετε ένα κείμενο (200-250 λέξεις) στη σχολική εφημερίδα όπου:

α) καταγγέλλετε γενικά τέτοιου είδους εκδηλώσεις ρατσισμού επισημαίνοντας τις επιπτώσεις που έχουν στα θύματά τους

β) προτείνετε τρόπους με τους οποίους το σχολείο μπορεί να καταπολεμήσει τις διακρίσεις και να καλλιεργήσει αντιρατσιστική συνείδηση.

(40 μονάδες)